

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/236/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125211397
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4125211397.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Janka Grečmal a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, dieťa rodičov: matka – C. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, E., zastúpená: JUDr. Ivana Zmeková, PhD., advokátka so sídlom Zámocká 18, Bratislava a otec – C. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, E., zastúpený: JUDr. Pavol Gráčík, advokát so sídlom Farská 40, Nitra, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 24P/143/2025-28 zo dňa 28. októbra 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o nariadení neodkladného opatrenia z úradnej moci (výrok II.) a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) z r u š u j e a vec mu v zrušenej časti v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom II. nariadil z úradnej moci neodkladné opatrenie v nasledovnom znení: „Styk otca s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX tak ako bol upravený v rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023 sa nebude realizovať v priestoroch kliniky ORBIS, na ulici Štefánikova tr. 72/46A, Nitra v miestnosti na to určenej, ale dočasne sa bude realizovať tak, že začiatok a koniec styku bude pred hlavným vstupom do priestorov kliniky ORBIS na ulici Štefánikova trieda 72/46A, Nitra – Staré Mesto. Vo zvyšnej časti sa bude styk realizovať v zmysle uvedeného rozhodnutia súdu.“. Výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Po právnej stránke súd svoje rozhodnutie odôvodnil § 2 ods. 1 z. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 a 2 z. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“). Vecne tým, že dňa 03.10.2025 bol súdu prvej inštancie doručený návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal upraviť styk s maloletým A. každú stredu od 17.00 hod. do 17.30 hod. formou videohovoru s tým, že matka je povinná zabezpečiť plnohodnotnú realizáciu videohovoru a to tak, že otec bude počas celého trvania videohovoru zreteľne vidieť a počuť maloletého. Matka je zároveň povinná pripraviť maloletého na videohovor a vyvinúť maximálne úsilie a súčinnosť v tom, aby maloletý vnímal videohovor ako formu styku s otcom. Ďalej otec žiadal určiť, aby bol oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky, jej rodinných príslušníkov či iných matkou poverených osôb mimo priestorov kliniky ORBIS s tým, že otec si maloletého vyzdvihne v mieste trvalého pobytu matky a po ukončení styku ho v tom istom mieste vráti späť. V neposlednom rade otec žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj obsahom spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/143/2025 a súvisiacich spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/273/2022, 24P/269/2022, 26P/4/2024, 24P/99/2024, 24Em/5/2024 v elektronickom registri dospel

k záveru o nedôvodnosti tohto návrhu. V súvislosti s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v časti videohovorov poukázal na skutočnosť, že otec má takouto formou upravený styk s maloletým. Nevyhovením návrhu otca preto nie je žiadnym spôsobom ohrozený maloletý ani jeho oprávnené záujmy, prípadne život a zdravie a jeho priaznivý vývoj. Súd prvej inštancie mal za to, že otec žiadnym spôsobom neodôvodnil požadovanú zmenu v dňoch, v ktorých sa majú videohovory uskutočňovať. Čo sa týka uloženia povinnosti matke zabezpečiť realizáciu videohovorov, súd prvej inštancie upriamil pozornosť na skutočnosť, že ohľadom tejto úpravy styku otca s maloletým už bol nariadený výkon rozhodnutia s tým, že skutočnosti, ktoré otec žiada uviesť vo výroku rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia matke vyplývajú priamo z uvedenej formy styku otca s maloletým. Vo vykonávacom konaní súd konštatoval, že aj napriek tomu, že matka uvedené povinnosti nemá priamo stanovené vo výroku rozsudku, očakáva sa od nej, z dôvodu naplnenia úmyslu rozhodnutia, že takúto súčinnosť bude poskytovať a v prípade ak ju neposkytne, bude znášať následky nedodržiavania súdneho rozhodnutia. V súvislosti s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti úpravy osobného styku s maloletým, súd prvej inštancie poukázal na priebeh konania vedeného pod sp. zn. 24P/99/2024 o zmenu úpravy styku, v ktorom bolo nariadené znalecké dokazovanie zamerané na tú skutočnosť, či je možné upraviť styk otca s maloletým bez prítomnosti inej osoby. Zároveň uviedol, že styk upravený ostatným rozhodnutím už nie je možné realizovať z dôvodov nesúhlasu spoločnosti Jessenius Diagnostické centrum a.s. s poskytovaním priestorov. Z uvedených dôvodov bol aj návrh otca na výkon rozhodnutia v tejto časti zamietnutý. Súd prvej inštancie však považoval za potrebné dočasne upraviť osobný styk otca s maloletým tak, aby sa tento mohol aj naďalej realizovať. S poukazom na aktuálny vek maloletého je možné, aby sa styk otca s maloletým mohol uskutočniť aj mimo vnútorných priestorov tak, ako je to pri deťoch v tomto veku bežné. Nakoľko súd prvej inštancie nemal ešte k dispozícii znalecký posudok, a teda ani preukázanú skutočnosť, či je možné, aby styk prebiehal aj bez prítomnosti inej osoby, pristúpil iba k miernej korekcii rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým a to tak, že styk otca s maloletým sa nebude realizovať v priestoroch kliniky ORBIS v miestnosti na to určenej, ale začiatok styku bude pred hlavným vstupom do tejto kliniky s tým, že následne bude styk prebiehať buď prechádzkou po meste, po mestskom parku, v prípade nepriaznivého počasia napríklad vo vnútorných priestoroch nákupných centier – detských kútikoch a podobne. Aj naďalej bude pri styku prítomná osoba, ktorú má aj naďalej v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 zabezpečiť matka. Súd prvej inštancie teda rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 neodkladným opatrením dočasne zmenil iba v časti priestorov, v ktorých sa styk otca s maloletým bude realizovať. K takémuto kroku pristúpil hlavne z dôvodu, že otec sa s maloletým nestretol skoro rok, pričom sa nerealizuje ani styk formou videohovorov.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa Civilného mimosporového konania na danú vec nedopadá. Súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať otcovi náhradu vzniknutých trov konania.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku.

5. Uviedla, že prvoinštančné uznesenie je nesprávne, nezákonné a v rozpore s najlepším záujmom maloletého, pričom súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav vecí. Rozhodnutie je zároveň nedostatočne odôvodnené, nakoľko sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami známymi nielen v tomto konaní, ale aj vyplývajúcimi zo súvisiacich spisov najmä spisu vedeného pod sp. zn. 24P/99/2024, ktorý ani nemal k dispozícii, nakoľko tento sa nachádza u súdneho znalca, a spisu vedeného pod sp. zn. 24Em/5/2024. Zdôraznila, že pôvodná rodičovská dohoda predpokladala realizáciu styku v bezpečnom prostredí kliniky ORBIS a nie vo vonkajšom prostredí podľa pokynov otca. Nariadené neodkladné opatrenie teda predstavuje zásadnú zmenu v úprave pomerov realizácie styku otca s maloletým. V tejto súvislosti poukázala na znalecké dokazovanie nariadené vo veci sp. zn. 24P/99/2024, ktorého závery zatiaľ nie sú známe. Súd prvej inštancie sa taktiež nijakým spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že v dôsledku správania otca bola zmarená realizácia rodičovskej dohody, na základe ktorej sa mal styk s dieťaťom uskutočňovať v bezpečnom prostredí kliniky ORBIS. V konaní vedenom pod sp. zn. 24Em/5/2024 bolo preukázané, že spoločnosť, ktorá

prevádzkuje kliniku ORBIS, odmietla ďalej poskytovať svoje priestory otcovi na realizáciu jeho styku s maloletým z dôvodu správania a konania otca. Podľa rozhodnutia je navyše povinná zabezpečiť prítomnosť tretej osoby, ktorá musí byť mimo okruhu jej najbližších príbuzných, pričom prvoinštančný súd neskúmal, či je to realizovateľné. Pôvodná dohoda bola, že styk bude prebiehať v bezpečnom prostredí a za takýchto podmienok bola schopná zabezpečiť tretiu osobu k jeho realizácii. Súd prvej inštancie jej však uložil povinnosti (zabezpečiť tretiu osobu na realizáciu styku mimo bezpečných priestorov), ktoré nevie splniť a ktorých splnenie v konečnom dôsledku ani nezávisí od nej, ale od ochoty iných osôb. Vzhľadom na okolnosti danej veci nie je v súčasnosti schopná zabezpečiť tretiu osobu. Podľa matky súd prvej inštancie ignoroval skutočný stav, a to prebiehajúce trestné stíhanie otca, ktoré je v štádiu podanej obžaloby; narcistickú štruktúru jeho osobnosti, ktorá je zrejmá zo znaleckého posudku č. 8/2023 vypracovaného v trestnom konaní, ktorým bola, okrem iného, zistená tiež jeho slabo diferencová a málo stabilná emotivita; nevhodné správanie otca k nej a maloletému počas prvých mesiacov jeho života; neschopnosť otca venovať sa maloletému a zaujať jeho pozornosť počas realizácie styku. Matka ďalej opísala správanie otca k maloletému v jeho rannom veku, kedy maloletého rušil v spánku, ignoroval jeho potreby, bezpečie a istoty a ohrozoval jeho zdravie. Zároveň uviedla, že jednou z foriem rodovo podmieneného násillia (t. j. násillia páchaného mužmi na ženách) je vynucovanie kontaktu so spoločným dieťaťom, aj keď tento kontakt nemá žiadnu vnútornú kvalitu, aj keď prebieha v napätí či dokonca nepriateľskej atmosfére. V tejto súvislosti poukázala na vyjadrenie otca v rámci vyšetrenia pre účely znaleckého posudku predloženého otcem v súdnom konaní sp. zn. 19C/4/2025, ktorý vypracovali PhDr. Slavomír Fisher, PhD., MBA, zapísaný ako znalec v odbore školstvo a kultúra, odvetvie psychológia v Českej republike a doc. MUDr. Iľja Žukov, Csc. zapísaný ako znalec v odbore zdravotníctvo, odvetvie psychiatria v Českej republike. Z vyjadrenia otca vyplýva, že jeho skutočným zámerom nie je potreba budovania vzťahu s maloletým a sledovanie najlepšieho záujmu maloletého, ale potreba kontroly nad maloletým, čo je jedným zo znakov postseparačného násillia. Podľa matky je potrebné prihliadať i na Metodiku vydanú Ministerstvom spravodlivosti SR – Zavádzanie jednotných zásad multidisciplinárneho prístupu v rodinnoprávnej agende, ktorá sa venuje aj prípadom násillia v rodine. Otec opakovane využíva samotnú realizáciu styku a dokonca aj prebiehajúce konania pred súdom ako nástroj psychického nátlaku voči jej osobe. V danom prípade nebola podľa matky osvedčená žiadna nalievavosť ani potreba okamžitej intervencie, keďže otec sa s maloletým nestretáva od januára 2025, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal až v októbri 2025. Súd prvej inštancie potrebu upraviť pomery vzhliadol až po podaní návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, čo je v rozpore s účelom a povahou neodkladného opatrenia, ktoré možno nariadiť len vtedy, ak existuje aktuálna a preukázaná potreba bezodkladného zásahu. Zdôraznila, že nemožnosť realizácie osobného styku otca s maloletým podľa aktuálneho súdneho rozhodnutia, je spôsobená samotným otcem. Vzhľadom na konkrétne okolnosti danej veci a absenciu osvedčenia vhodnosti zmeny súdneho rozhodnutia formou neodkladného opatrenia vo vzťahu k miestu realizácie styku (ktoré dokazovanie prebieha v konaní vedenom pod sp. zn. 24P/99/2024), chyba konkrétne posúdenie, či je takýto zásah pre dieťa prospešný (samotná zmena prostredia a obnovenie stretnutí po dlhom čase môže pre dieťa znamenať psychickú záťaž) a či existuje nejaká hrozivacia ujma. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení poukázal na najlepší záujem maloletého, avšak neidentifikoval konkrétnu bezprostrednú hrozbu pre dieťa, ktorú by bolo treba odvrátiť, ani v čom je aktuálny styk v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa a prečo je potrebné zasiahnuť. Nevyporiadal sa tiež s rizikami takejto úpravy styku (napriek tomu, že so súvisiacich spisov sú zrejmé). Násillné správanie otca voči jej osobe s trvalými následkami na zdraví, nevhodné správanie k maloletému, neschopnosť sebareflexie u otca, ktorá je zrejmá z jeho vyjadrení prezentovaných v konaní, jeho nemeniacich sa postojov a ignorácie výsledkov znaleckého dokazovania, vrátane toho, ktoré bolo realizované z podnetu vyšetrovateľa v rámci trestného konania vyvolávajú otázky o bezpečnosti maloletého pri kontakte s otcem a o celkovom vplyve otca na psychiku maloletého, čo prvoinštančný súd vôbec nevyhodnotil. Matka ďalej namietala, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či nevhodné a konfrontačné správanie otca, pre ktoré vlastník priestorov kliniky ORBIS odmietol ďalej poskytovať svoje priestory, nepredstavuje riziko pre bezpečnosť maloletého, prípadne pre tretiu osobu poverenú dohľadom nad priebehom styku a či je za takých okolností vôbec vhodné a možné, aby sa styk uskutočňoval mimo kontrolovaného prostredia, resp. či by sa takýto styk mal vôbec realizovať. Prvoinštančným súdom určený spôsob realizácie styku je z hľadiska bezpečnosti maloletého problematický a fakticky nevykonateľný. Znamená totiž, že otec môže tento styk realizovať prakticky kdekoľvek (iba začiatok a koniec styku je limitovaný hlavným vstupom do priestorov kliniky) a osoba matkou poverená bude nútená podriaďovať sa rozhodnutiam otca ohľadom priebehu styku. Osoba poverená dohľadom nemá žiadnu povinnosť plniť pokyny otca. Zároveň nemá ani žiadne oprávnenie zasiahnuť, ak by sa otec správal nevhodne, agresívne alebo ak by chcel maloletého odvieť na iné

miesto, ak by ohrozoval jeho bezpečnosť. Súd prvej inštancie nijako neurčil, ako má byť v takých prípadoch zabezpečená bezpečnosť maloletého a kto nesie zodpovednosť za priebeh styku mimo kontrolovaného prostredia. Z prvoinstančného rozhodnutia nie je jasné, ako má zabezpečiť osobu, ktorá by bola ochotná a schopná takýto dohľad vykonávať.

6. Záverom odvolania matka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší výrok II. o nariadení neodkladného opatrenia.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletého prostredníctvom splnomocneného zástupcu navrhujúc napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že nepatrná korekcia pôvodného rozhodnutia upravujúceho jeho styk s maloletým bola na mieste, nakoľko osvedčil, že syna nevidel takmer 12 mesiacov, a to ani formou videohovoru. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, zákonné a predstavujúce aspoň nevyhnutnú ochranu jeho rodičovských práv. Poukázal na to, že styk s maloletým v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia sa neuskutočnil, nakoľko sa nikto pred kliniku ORBIS nedostavil. Matka mu prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne oznámila, že neodkladné opatrenie nie je možné realizovať, keďže nevie nájsť osobu, ktorá by bola ochotná sa styku zúčastniť. Podľa otca je povinnosťou matky zabezpečiť účasť tretej osoby na stretnutí s maloletým. Práve matka si pri uzatvorení rodičovskej dohody vymienila prítomnosť tretej osoby. Otec tiež uviedol, že v dňoch 26.11., 29.11. a 14.12.2025 sa nekonali ani videohovory. Zdôraznil, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa nevykonáva dokazovanie v takom rozsahu, ako pri „bežných“ súdnych konaniach, čo však nemá za následok nesprávne rozhodnutie. Predmetom tohto konania bolo bezodkladne upraviť pomery účastníkov formou dočasného neodkladného opatrenia, kým nebude rozhodnuté v merite veci. V poručenskom konaní je vždy nutné hľadiť na najlepší záujem dieťaťa, nie na záujem jedného alebo druhého rodiča, pričom dieťa má právo mať oboch rodičov. Matka skutočnosti, ktoré tvrdí v trestnom konaní a v iných konaniach, podsúva ako fakty, pritom sa jedná o skutočnosti, ktoré sú vyšetované a vo vzťahu ku ktorým nebol prijatý relevantný záver o ich pravdivosti. Matka neustále porušuje jeho prezumpciu neviny a ohradzuje sa tým, že je obeťou trestného činu. Za rozporné označil otec tvrdenie matky v odvolaní, podľa ktorého boli priestory kliniky ORBIS „bezpečné a kontrolované“. V skutočnosti má dôvodné podozrenie, že v priestoroch kliniky dochádzalo k nelegálnemu monitorovaniu jeho styku s maloletým prostredníctvom skrytých kamier. Podľa otca súd prvej inštancie v zmysle zásady ex offa upravil jeho styk s maloletým konajúc v súlade s najlepším záujmom maloletého, nakoľko v tomto konaní sa neaplikuje zásada non ultra petitum. Otec poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/152/2016 zo dňa 26.01.2017, sp. zn. 8CoP/250/2019 zo dňa 31.01.2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/45/2015 zo dňa 23.09.2015, z ktorých vyplýva, že maloleté dieťa vo svojom živote potrebuje taktiež otca ako mužský vzor, pričom práve styk a kontakt maloletého dieťaťa s otcom v jeho detstve je nevyhnutný pre zdravý vývin a vývoj maloletého dieťaťa. Súčasne poukázal i na základné právo dieťaťa podľa čl. 3 ods. 1 až 3 a čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 27 ods. 1 až 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj základné právo dieťaťa garantované čl. 24 Charty základných práv a slobôd, ako aj základné právo garantované podľa čl. 41 ods. 1 Ústavy SR na rozhodnutie veci v súlade s najlepším záujmom dieťaťa.

8. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne. Uviedla, že v plnom rozsahu trvá na všetkých skutočnostiach, ktoré uvádzala v odvolaní. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne nesprávne, nedostatočne odôvodnené, arbitrárne, nereflektujúce skutočný stav veci a najlepší záujem maloletého dieťaťa. Rozhodnutím súdu došlo k zásadnej zmene v úprave pomerov realizácie styku otca s maloletým A.. K tejto zásadnej zmene súd pristúpil napriek tomu, že vo veci maloletého prebieha samostatné konanie, v rámci ktorého bolo nariadené vykonanie znaleckého dokazovania (kde sa rieši aj otázka toho, či vôbec je možné, vzhľadom na osobnosť otca, jeho styk s maloletým realizovať), ktoré nie je ukončené. Súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že to bol práve otec maloletého, v dôsledku ktorého konania bola zmarená realizácia pôvodnej rodičovskej dohody, na základe ktorej sa mal styk otca s dieťaťom uskutočňovať v bezpečnom prostredí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je pre ňu nerealizovateľné, nakoľko nie je schopná zabezpečiť tretiu osobu, ktorá by bola prítomná pri styku (za daných okolností). Nie je v jej možnostiach prikázať niekomu, aby bol pri styku prítomný a niesol riziká spojené s realizáciou styku. Samotné osvedčenie skutočnosti, že otec syna nevidel určité obdobie, nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, obzvlášť s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci. Otec opäť hľadí len na svoje záujmy a potreby a absolútne opomína, že v danom prípade je prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Tiež nemožno opomínať ani správanie otca ku nej, ktoré jej spôsobilo a stále spôsobuje vážnu ujmu na zdraví. Aj

v rámci znaleckého dokazovania v trestnom konaní (znalecký posudok č. 8/2023) bolo zistené, že u otca sú interpersonálne vzťahy síce početné, no slabo emočne sytené, prítomné ukazovatele potreby vzťahov, no súčasne schopnosť vytvorenia emočnej väzby vo vzťahu je znížená spolu so zníženou schopnosťou decentrácie – porozumenie druhému. Tiež bolo zistené, že hierarchia hodnôt je u otca verbálne zameraná na priateľstvá, rodinu, udával síce, že sú dôležité pre neho vzťahy, neakceptuje ale v nich potrebu emočného sytenia, dôvery, kontakt so synom. Nejde mi o vymazanie otca zo života syna, ide mi o ochranu maloletého pred nevhodnými vplyvmi, ktorých sa zo strany otca dôvodne obávam. Priestory kliniky Orbis považuje za bezpečné a kontrolované nie z dôvodu, že sa styk otca s maloletým nahráva, ide o účelové a nepravdivé tvrdenia otca. Otec nebol na klinike nahrávaný, ani monitorovaný, neexistujú žiadne záznamy, ako to nepravdivo tvrdí otec. Otec jednoducho len využil zámienku na to, aby styk so synom zmaril a aby vinu za vzniknutý stav mohol preniesť na ňu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd zmenil Uznesenie Okresného súdu Nitra, č.k. 24P/143/2025-28, zo dňa 28.10.2025 tak, že zruší výrok II. tohto uznesenia.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou, účastníčkou (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec v zrušenej časti vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

10. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 360 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

12. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie, len ak znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie môže byť nariadené vtedy, ak má súd za osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy.

15. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému

záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

16. Z obsahu spisového materiálu a vlastnej rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia. Otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 120,- eur mesačne vždy do 15. mesiaca vopred k rukám matky. Zároveň bol upravený styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým každý párný týždeň v kalendárnom roku v stredu a v sobotu od 17.00 hod do 17.30 hod. formou videohovoru; každý párný týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod. v priestoroch kliniky ORBIS, na ulici Štefánikova tr. 72/46A, Nitra v miestnosti na to určenej a v prítomnosti tretej osoby poverenej matkou, ktorou nesmú byť rodičia matky a sestra matky. Prítomnosť inej tretej osoby (okrem osoby poverenej matkou) pri realizácii styku je možná len s vopred udeleným súhlasom oboch rodičov maloletého. Ak zo závažných dôvodov nebude možné realizovať styk otca s maloletým sú rodičia maloletého povinní si navzájom túto skutočnosť, najneskôr do 24 hodín od vzniku prekážky oznámiť. V zmysle súdom schválenej rodičovskej dohody je rodičovský príspevok, prídavok na dieťa, ako aj daňový bonus oprávnená poberať matka. Aktuálne je na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24P/99/2024 vedené konanie o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému a o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým, v rámci ktorého bol uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 24P/99/2024-392 zo dňa 10.07.2024 zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúci sa rozšírenia jeho styku s maloletým a zároveň zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúci sa zákazu styku otca s maloletým. Uvedené rozhodnutie Okresného súdu Nitra bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 15CoP/151/2024-664 zo dňa 15.10.2024. V rámci konania sp. zn. 24P/99/2024 bolo uznesením č. k. 24P/99/2024-941 zo dňa 18.03.2025 nariadené znalecké dokazovanie a ustanovený znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia. Na základe žiadosti znalca mal byť znalecký posudok vypracovaný do konca novembra 2025. Na Okresnom súde Nitra prebieha pod sp. zn. 24Em/5/2024 konanie o návrhu otca na výkon rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023, v rámci ktorého Okresný súd Nitra uznesením č. k. 24Em/5/2024-631 zo dňa 10.06.2025 výrokom I. zamietol návrh otca na nariadenie výkonu rozsudku č. k. 24P/269/2022-273 v časti realizácie osobného styku otca s maloletým a výrokom II. nariadil výkon rozsudku č. k. 24P/269/2022-273 v časti styku formou videohovorov. V danej veci podala matka odvolanie, pričom odvolacie konanie je na Krajskom súde v Trnave vedené pod sp. zn. 15CoE/9/2025. Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 24Em/5/2024-631 zo dňa 10.06.2025 vyplýva, že k zamietnutiu návrhu otca na výkon rozsudku č. k. 24P/269/2022-273 v časti realizácie osobného styku otca s maloletým došlo z dôvodu formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, keďže styk otca s maloletým nie je ďalej možné realizovať v priestoroch kliniky ORBIS. Spoločnosť prevádzkujúca dané priestory totiž odvolala súhlas s poskytovaním svojich priestorov na účely realizovania styku otca s maloletým. Dňa 03.10.2025 bol súdu prvej inštancie doručený návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal rozšírenia jeho styku (osobného aj prostredníctvom videohovorov) s maloletým s tým, že v časti osobného styku žiadal tento upraviť tak, aby prebiehal každý párný týždeň v kalendárnom roku v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod., a to bez prítomnosti matky, jej rodinných príslušníkov, či iných matkou poverených osôb, mimo priestorov kliniky ORBIS s tým, že otec si maloletého vyzdvihne v mieste trvalého pobytu matky a po ukončení styku ho v tom istom mieste vráti späť. Otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 24Em/5/2024-631 zo dňa 10.06.2025 a uviedol, že v dôsledku zamietnutia jeho návrhu na výkon rozhodnutia v časti osobného styku s maloletým nastal taký právny stav, kedy objektívne nemá možnosť sa osobne stretnúť s maloletým synom. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 24P/143/2025-28 zo dňa 28.10.2025 výrokom I. návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a zároveň výrokom II. z úradnej moci nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého sa styk otca s maloletým tak ako bol upravený v rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023 nebude realizovať v priestoroch kliniky ORBIS, na ulici Štefánikova tr. 72/46A, Nitra v miestnosti na to určenej, ale dočasne sa bude realizovať tak, že začiatok a koniec styku bude pred hlavným vstupom do priestorov kliniky ORBIS na ulici Štefánikova trieda 72/46A, Nitra – Staré Mesto. Súd prvej inštancie súčasne rozhodol, že vo zvyšnej

časti sa bude styk realizovať v zmysle uvedeného rozhodnutia súdu. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie voči výroku II. o nariadení neodkladného opatrenia z úradnej moci podala odvolanie matka maloletého.

17. Po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. má odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie nariadené neodkladné opatrenie vzhľadom na jeho formuláciu je neurčité a nevykonateľné.

18. Podľa § 218 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku.

19. Podľa § 234 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

20. Výrok rozsudku je základnou obsahovou časťou rozsudku. Ide o konečné vyjadrenie úsudku konajúceho súdu o prejednávanej veci. Z obsahového hľadiska je výrok rozsudku tou jeho časťou, ktorá ako jediná nadobúda právoplatnosť. Výrok rozsudku musí byť určitý, aby ho bolo možné nútene vykonať. Požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku zahŕňa okrem iného potrebu jednoznačného vymedzenia práv a povinností, o ktorých sa rozhodlo. Preto je nevyhnutné, aby bol výrok formulovaný jasne, výstižne a zrozumiteľne. Nakoľko sa na uznesenie vo vzťahu k jeho výrokovej časti v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 Civilného sporového poriadku primerane použijú ustanovenia o rozsudku, uvedené kritéria týkajúce sa jasnej, zrozumiteľnej a vykonateľnej formulácie výroku rozsudku je potrebné aplikovať aj na uznesenia súdu o nariadení neodkladného opatrenia, keďže tieto sa spájajú s vlastnosťou vykonateľnosti súdneho rozhodnutia.

21. Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie z úradnej moci nariadil neodkladné opatrenie, nezodpovedá vyššie citovanému ustanoveniu § 218 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Zo znenia napadnutého výroku nie sú jednoznačne zrejmé všetky podmienky realizácie styku otca s maloletým. Súdom prvej inštancie výrokom II. rozhodol, že styk otca s maloletým tak, ako bol upravený v rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 sa nebude realizovať v priestoroch kliniky ORBIS, v miestnosti na to určenej, ale dočasne sa bude realizovať tak, že začiatok a koniec styku bude pred hlavným vstupom do priestorov kliniky ORBIS s tým, že vo zvyšnej časti sa bude styk realizovať v zmysle uvedeného rozhodnutia súdu (rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023 – pozn. odvolacieho súdu). Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že nevyhnutnou náležitosťou výroku rozhodnutia musí byť určitosť, výstižnosť a zrozumiteľnosť ním uloženej povinnosti, pretože od nej sa odvíja vykonateľnosť tohto rozhodnutia. Súdom prvej inštancie sa dopustil pochybenia, keď výrok o nariadení neodkladného opatrenia naformuloval tak, že tento neobsahuje presné a úplné podmienky, za ktorých má styk otca s maloletým prebiehať. Nie je žiadúce, aby styk rodiča s dieťaťom vrátane jednotlivých podmienok jeho realizácie bol upravený (hoci len dočasne) viacerými súdnymi rozhodnutiami.

22. V zmysle súdom prvej inštancie nariadeného neodkladného opatrenia (aj s odkazom na rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 24P/269/2022-273 zo dňa 12.05.2023 v časti schválenej rodičovskej dohody o úprave styku otca s maloletým) má styk otca s maloletým prebiehať mimo priestorov kliniky ORBIS, so začiatkom a koncom styku pred hlavným vstupom do priestorov tejto kliniky, a to v prítomnosti tretej osoby poverenej matkou, s výnimkou rodičov matky a jej sestry. Keďže súdom prvej inštancie ponechal pri stretnutiach otca s maloletým prítomnosť tretej osoby, ktorú má poveriť matka, pochybil v tom, že pred nariadením neodkladného opatrenia vôbec nezisťoval a neskúmal, či je vzhľadom na zmenu miesta realizácie styku otca s maloletým v možnostiach a schopnostiach matky zabezpečiť prítomnosť tretej osoby. Súdom schválená rodičovská dohoda v časti úpravy styku otca s maloletým vychádza z toho, že tento styk bude prebiehať v priestoroch kliniky ORBIS. Podľa nariadeného neodkladného opatrenia má styk po novom prebiehať mimo budovy tejto kliniky. Keďže súdom prvej inštancie vzhľadom na zistené skutkové okolnosti týkajúce sa nemožnosti uskutočňovania styku otca s maloletým zmenil miesto realizácie tohto styku, bol povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo vykonateľné. Pokiaľ sa styk rodiča s dieťaťom nemôže realizovať bez prítomnosti tretej osoby, je potrebné, aby tretia osoba (či už určená druhým rodičom alebo súdom prvej inštancie) bola pribratá do konania ako účastník konania v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a vyjadrila súhlas so svojou prítomnosťou pri styku.

23. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

24. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia, teda predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia. Odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie teda musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie prvoinštančného súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, je nepreskúmateľné.

25. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko zo dňa 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko zo dňa 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko zo dňa 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

26. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces treba preto považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci prípadne ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/98/2017 zo dňa 31.01.2019).

27. Po oboznámení sa s obsahom rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti dospel odvolací súd k záveru, že prvoinštančný súd sa vyššie uvedenými kritériami neriadil. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje náležitosti predpokladané a požadované pre takéto rozhodnutie ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Povinnosťou súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že pri styku otca s maloletým je i naďalej potrebná prítomnosť tretej osoby. Odvolací súd si je vedomý, že vo veci sp. zn. 24P/99/2024 prebieha znalecké dokazovanie, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, uvedené však nezabavuje súd povinnosti svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Nedostatočné je aj odôvodnenie súdu prvej inštancie o realizácii styku v externom prostredí. Poukaz na vek maloletého bez vysporiadania sa s tým, že styk otca s maloletým v minulosti prebiehal iba vo vnútorných priestoroch, je nedostatočný. Rovnako súd prvej inštancie nijako neodôvodnil, z akého dôvodu stanovil začiatok a koniec styku pred hlavným vstupom do budovy kliniky ORBIS.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného s prihliadnutím na vytknuté pochybenia odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku zrušil a podľa § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku mu vec v zrušenej časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie zistiť všetky relevantné skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia ohľadom realizácie osobného styku otca s maloletým. V prípade, ak prvoinštančný súd už disponuje znaleckým posudkom vypracovaným pre účely konania vedeného pod sp. zn. 24P/99/2024, bude potrebné, aby pri nariadení neodkladného opatrenia zohľadnil aj výsledky znaleckého dokazovania. V prípade, ak ešte nebudú známe závery znaleckého posudku, bude súd prvej inštancie vychádzať z doposiaľ vykonaného dokazovania, najmä vo veci vedenej pod sp. zn. 24P/99/2024. Súd prvej inštancie bude povinný dôkladne posúdiť, či je nariadenie neodkladného opatrenia v záujme ochrany práv maloletého s prihliadnutím na jeho najlepší záujem s tým, že sa vysporiada aj s argumentáciou matky a otca v odvolacom konaní. Prvoinštančný súd bude dbať na to, aby výroková časť jeho uznesenia o neodkladnom opatrení bola jasná, určitá a zrozumiteľná, tzn. aby spĺňala požiadavku vykonateľnosti. Zároveň svoje rozhodnutie náležite a dôkladne odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa vysporiada aj s argumentáciou rodičov prezentovanou v tomto odvolacom konaní.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).